

משקה היופי והנעורים Skin Dew

6.70 ₪

מרוה כנגליסל את צמאון עורך ומעניק לו את הלחות המזינה והחינונית כל כך לקיומו, בפרט באקלים ארצנו.

השתמיש בוקר וערב בכמה טיפות ממשקה זה של חן ונעורים, כיסוד לאיפור ולשמירה על רכות עורך ורעננות מראיך.

רק בחנויות התמרוקים המאושרות ע"י הלנה רובינשטיין

Helena Rubinstein

דרכי אדם נזילה בטחונות

מכונות ארס.ו. פרינץ קטנה התנהלה בזרם התנועה, ששטף ממוצאות חיפה ל' כיוון תל-אביב. חיילים עמדו על שפת ה' כביש ונופפו ידיהם לטרמפ. לפתע היפנו ראשיהם קדימה בקללה. "לכל הרוחות!" אמר מישהו, משעצר האן.אס.ו. ליד חיילת בודדת במעלה הכביש, "תמיד הם לוקחים רק חיילות."

הנהג, עמירם לביא (27), לא שמע את ה' הערה. היא הזמינ' את הטרמפיסטית לעלות, הפליג חזרה בזרם התנועה. למחרת היה עמירם, תושב בנימינה, הטרמפיסט של נצי' דת משטרה חיפה.

האסון שינה תוכנית. בבנימינה לא היה איש שלא הכיר את עמירם. גם האור' חים הזרים שהגיעו למושבה היו נתקלים בשמו, מיד ברידתם מן הכרבת או האוטו' בוס. כי ברחוב הראשי התנוסס שלט גדול שהכריז: "מבוקר לביא. מכון מאושר לתי' קון וכיול שעוני מים."

למעשה לא חשב עמירם לביא מעולם על תיקון שעוני מים כמקצוע. כבן המושבה סיים עמירם את בית-הספר היסודי במקום, המשיך שנתיים בתיכון בחדרה. לאחר מכן עבר לחיפה ללמוד אלקטרוניקה. גם נצבא הצטיין בחור, סיים קורס קצינים, יכש' השתחרר, נסע להולנד לעבוד תקופת-מה במפעלי פיליפס.

כשחזר ארצה, התכוון לפתוח עסק עצמאי לחיקוני רדיו. היתה לו אפילו תוכנית אל-טרנס בית לעלות על אוניה קצין-אלחוט, אלא שלפתע קרה האסון שקילקל את כל תוכניותיו. אביה, מהגנס בחברת רסקו, נפ' טר. עמירם החליט, בלית-ברירה, לחתר על תוכניותיו הקודמות, לגסות, במקום זה, ל' פתח את העסק בו החל אביו: תיקון שעוני' מים.

דחף בתרינגבש. במשך שנים ספור' רות הפך הבחור המוכשר את בית-המלאכה הקטן של אביו למכון השני בגודלו בארץ. בהריצות האופייניות לו הרחיב את קשריו גם לארצות שכנות, הצליח לפתח פטנטים שונים בשעוני-המים. לפני שבעה חודשים אף הכיר צעירה חדרתית, שעבדה כמורה במושב איריעקיבא, נשא אותה לאשה. בני המשבה ראו בהם משפחה מאושרת.

אולם כך נראה עמירם רק לאנשי מושבתו ובני משפחתו. כי ברגע שהיה נכנס למכר' ניתו, כדי לנסוע בשדות-האזור לרגל עבד' דתו, היה עמירם-גיקל הופך ללביאי-היד. "אינני יודע מה קורה לי", התחזה פעם בפני אשתו, "אבל תמיד כשאני לוקח חיילת בטרמפ, אני מרגיש דחף בלתי-נכבש לשאול אותן שאלות על הצבא, ואחר-כך להציג את עצמי כקצין-בטחון."

המזור שבדבר היה, כי עמירם לא אמר זאת בנימה של צחוק — אלא בקול של אדם המרגיש כי הוא חולה במחלת-נפש מסוימת. אדם המכיר במצבו, אך אינו יכול להתגבר עליו בכוחות עצמו.

עד שקרה המיקרה הראשון. עמירם נטפל לחיילת, ניסה אף לעשות בה מעשים מגר' נים. לפני חודשים נשפט וקיבל שלושה חודשי מאסר-על-תנאי.

קורבן לקורבנו. עתה הרגישה אף אשתו בחומרת מצבו, ועמירם קיבל את עצתה לפנות לעזרת פסיכיאטר. אולם הי' פסיכיאטר יכול היה להשפיע על עמירם רק בין קירות חדרו. ברגע שבוקד שעוני-המים יצא מן הטיפול, שוב היה תוקפו היצר לבדוק את מהימנותן הבטחונות של חיילות צה"ל.

כך הצליח עמירם, לדברי המשטרה, להפיל קורבנות אחדים. הוא אסף חיילות בדרך נסיעתו, הציג להן שאלות בעלות אופי צבאי, ומשגילה איש-המים נזילה בטחונות, היה מודיע להן כי יענישן במקום בצריכת סיגריה בחזון.

עד שהשבוע נפל קורבן לאחת מקורבניו. תיו, סמלת צה"ל, אשר קרוביה משרתים במשרד-הבטחון, סיפרה על קצין-הבטחון הי' מדומה שאספה ליד חיפה וניסה להענישה למרות שלא ענתה כלל על שאלותיו. בעק' בות תיאורה עצרה המשטרה את עמירם. **זקוק לאישפוז.** כאשר הובא השבוע בפני השופט לפקודת-מעצר, היה ברור כי הבחור זקוק לבדיקה פסיכיאטרית והשופט הוציא נגדו צו-אישפוז.

במדינה

ים לא על מ' מנוחות

מצלמות הקולנוע טירטרו, נורות הצילום הבויקו, ופולה בן-גוריון חתכה ביד בוטחת את סרט הבד הכחול שהשתלשל ממרומי אוניית הענק אל הרוכץ של הרציף. באיתו רגע השתחרר בקבוק השמפניה שנקשר לקצה הממשלה לשעבר, למן ההרועה על בחירתה ועד לשובה ארצה, לוח בפירסומת בולטת. אימרות השפר שלה והראיון שננתה לכתבת חוץ, התפרסמו במסגרות בעתונות הארץ, תוך הוכרה מפורשת של טכס השקת הי' שלום.

שתי עובדות. בחירתה של פולה בן-גוריון כמשיקת אוניה, היה אחד מרעיונות הפירסומת המיצלחים ביותר של צ"ם ב' שנים האחרונות. כל צעד של אשת ראש הממשלה לשעבר, למן ההרועה על בחירתה ועד לשובה ארצה, לוח בפירסומת בולטת. אימרות השפר שלה והראיון שננתה לכתבת חוץ, התפרסמו במסגרות בעתונות הארץ, תוך הוכרה מפורשת של טכס השקת הי' שלום.

אולם אם היתה זו פירסומת מוצלחת, פרי המצאתם של אנשי פירסום ויחסי-ציבור של החברה, הרי שבשנה האחרונה נילוותה ל' בניית האוניה פירסומת צעירים לא היתה כה מעוניינת בה — פרי מאמציהם של החוגים הדתיים במדינה.

כאשר נתכנס, לפני כשנה, דירקטוריון הי' חברה, המורכב מנציגי הממשלה, הסוכנות וההסתדרות, הועלו, בין השאר, שתי עוב' דות שהיה ברור כי תחוללנה טערה: על אוניית הענק בת 23 אלף הטון, שתסיע 1100 נוסעים בקו חיפה-ניו-יורק, יהיו גם כנסיה וגם מטבח טרף.

ליתר בטחון. לא עברו ימים אחדים וגלי הסערה הרימו את השלום לכותרות העתוניים. שר הדתות, זרח ורהפטיג, תבע לדעת כיצד זה ירשו לבנות באוניית דגל לאומית — מטבח טרף.

שיקולה של החברה היה מוצדק לכשי' עצמו: הרנטביליות בהפעלת אוניה כה גדור' לה תלויה גם בהסעת נוסעים לא יהודים, להם יש לאפשר לאכול לפי רצונם. אך, מי' איוך, טענו הדתיים כי יהודי התפוצות, שהם, למעשה, רוב נוסעי האוניות הישר' אליות, יסרבו לנסוע באוניה בעלת מטבח טרף. ליתר בטחון, הידועו הדתיים, הם גם לא יעניקו הכשר למטבח היהודי שבאוניה, אם ישוכן בה מטבח טרף. על עובדת קיום כנסיה באוניה, היו מוכנים לחתר.

כדי שלא להעלות על השרטון את המשך בניית האוניה, החליטו הצדדים למסור את ההכרעה הסופית לידי ועדת-שרים שהור' ככה משרי הדתות, התחבורה והמשטרה.

אחד ואחד. השבוע, כאשר שוב הת' פוצצה הסערה עקב חוברת הסברה שהוצאה באחד הסניפים האמריקאיים של חברת הי' שייט, בה דובר על שני מטבחים, עוד לא היה ברור מה יתבשל בשלום. שני הצדדים הסכימו בניגוד לשמור בינתים על הי' סטטוס-קו, להימנע מפירסומים נוספים הי' נוגעים לנקודה זו.

אולם העבודה חייבת להימשך, ובמסגרות האוניה בסגט נאזר ממשכיים לבנות לפי התוכנית המקורית. במקרה העזתי-השרים תחליט לבטל את המטבח הטרף, תבחר, כי נראה, הנהלת צ"ם באפשרות הנוחה והי' פחות יקרה: באוניה יהיו אומנם שני מט' בתי, אבל אחד לחלב — אחד לבשר.

תל-אביב

רוח רפאים

רוח-רפאים מהלכת ברחובות השקטים של צפון תל-אביב, בין רחוב בן-יהודה: חוף הים — והיא מפריעה מאוד לדיירי הי' בתים היקרים.

בפעם הראשונה הרגישו הדיירים בנוכחו-ת' תה המויקה, כאשר הופסקה לפתע זרימת הגאז לתנורי הבישול של עשרות זירות ברחובות רופין-של-ג'יהואש-הכרם. בדוקה של ספקי הגאז גילתה, כי יד אלמונית חיב' לה בצינורות המובילים את הגאז מן הזמכ' לים למטבחים.

בפעם השנייה, חשו הדיירים ברוח-הרפאים כאשר ניגשו בבוקר למכוניותיהם, שחנו בלילה ברחובות. נהגים רבים לא יכלו לני' טוע, בגלל תקרים בצמיגים. לא היו אלה תקרים רגילים, מסיבות טבעיות. הם נגרמו בזדון, עלידי אלמוני שדקר את הצמיגים בפגיגיון חד.

השבוע הורגשה רוח-הרפאים בשלישית. עקרות-בית מרוגזות טילפנו למחלקת המים של העירייה, שאלו מדוע אין מים בברזים. פקיד המחלקה השיבו, כי לא יתכן הדבר,

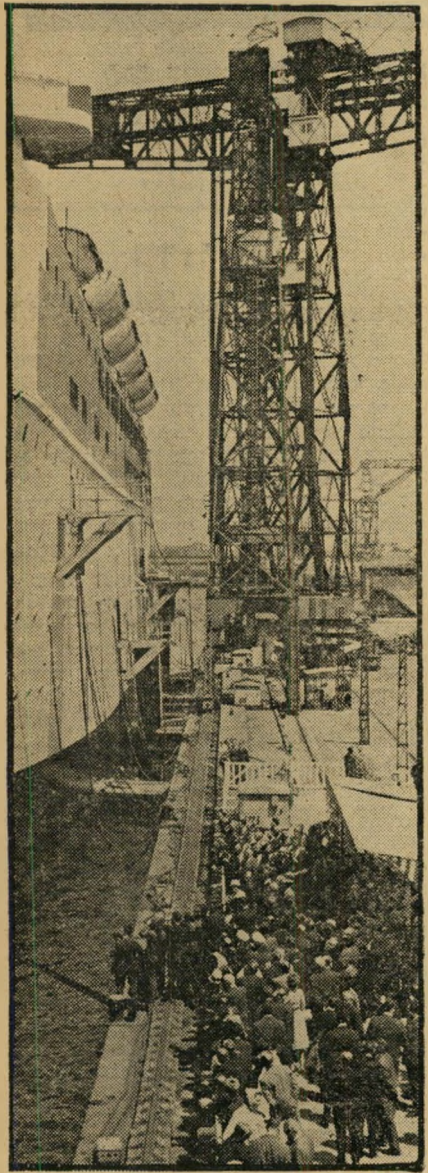
מאחר שדווקא באותו יום היו כל מיכלי הסביבה מלאים. בכל זאת יצאו לשטח — גילו כי מישהו סגר את הברזים הראשיים של הבתים, בנתקו הספקת מים מעשירות דירות.

השאלה שהטרידה את דיירי הסביבה הי' תה: מה יהיה הפגע הבא? אחדים מהם קיוו שהמשטרה תספק אולי תשובה לשאלה המור' רה יותר: מי היא רוח-הרפאים?

הווי

● **אור אדום:** בתל-אביב, נדהמו הי' חשמלאים של חברת שרות רמזורים להיווכח, כי בשעה שטיפלו בכיכר מנז'וויה, באור אחד הרמזורים שלא נדלק, נדלקה מכוניתם שחנתה בסמך, הפכה תוך דקות לשלל חרוך.

● **מרכיב שחקים:** ביפו, החליטו

פולה משיקה את "שלום" אחד לחלב — אחד לבשר

מרים ואריה חן לבקר במסעדה החדשה ה' רקיע השביעי, בעקבות מודעות הפירסומת בעתונות, שהודיעו על מחיריה העממיים, נאלצו לשלם 18 ל"י עבור שני בקבוקי בירה וכוס פה.

● **הפח הוודי חתול:** בחיפה, הגיי' עו כבאי-האש לאחת החצרות בעקבות קרי' אה טלפונית שהודיעה כי נחש מסתתר בפח הזבל, גילו כי הזנב שביצבץ מתוך הפח לא היה אלא זנבו של חתול שחור.

● **פרקש פה פרקש שם:** באשק' לון, מיהרו נידות המשטרה לקריאתה של אחת התושבות, שטענה כי פרקש מסתובב ליד ביתה, גילו כי האיש המוזק הוא ישיש חושב קריית-גת, שאיחר את האוטובוס הי' אחרון וניסה למצוא מקום-לינה באחת הי' חצרות.

● **חזירות:** בירושלים, הוציאו גנבים במיבצע נועז חבילה ארוזה בקפונות מתוך מכונית-פאר, גילו בתוכה ארבעה פגרים של חזיריים, שנועדו למחקר.